

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

30. Donativs Parochus secum ipse dispensat circa esum carnis, idque validè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

XXX. *Donatus Parochus in nupera Quadra-
gesima, sicuti cum alijs, ita secum dispensavit cir-
ca carnis esum, nullâ peculiari petita facultate ab
Ordinario, cum ad hunc accessus esset perfacilis.
Quæritur. Vtrum benè?*

Videtur malè secū dispensâsse. Tū quia nemo potest esse in propria causa Iudex, nec sibi ipsi esse superior. Tum quia inter dantem & recipientem debet esse distinctio; unde is, qui potest & tenetur alteri conferre beneficium, non potest illud applicare sibi, *cap. fin. de inst.* Tum quia Prælatus Ecclesiasticus tam Sæcularis, quàm Regularis potens dispensare in votis cum suis subditis, non potest dispensare secum, cum nemo in se ipsum iurisdictionem exercere, vel in proprio facto præstare auctoritatem possit. *l. 1. ff. de auctoritate Tutor.* Ergo nec Parochus secum dispensare in ieiunio poterit. Tum quia aliàs etiam Sacramentū pœnitentiæ sibi ipsi impendere, & seipsum absoluerè à peccatis poterit, quod nemo concedit.

Resp. Donatum licitè & validè potuisse secum dispensare in ieiunio, Ita Couar. *C. alma, 1. part. §. 1. n. 7.* Sanchez *l. 8 de Matr. n. 6. & l. 4. in Decalog. c. 37. n. 40.* Salas, Suarez, Bonac. *Tom. 2. D. 1. q. 2. pun. 1. n. 9.* & alij apud hos. Ratio est, Tum quia nec ex iure naturali, nec ex positivo repugnat, aliquem secum dispensare; non prius, cum iurisdictione ista non

non sit contentiosa, neque coactiua, aut punitiua, neque Sacramentalis, quæ distinctionem personarum requirat, sed omnino voluntaria exigens solùm directionem prudentem pro examinanda causâ dispensationis: nõ posteriùs, quia nullus reperitur textus hoc vniuersaliter interdicens, sed tantùm in particulari materia ambitiosa & fraudibus subiecta, in quæ sensum intelligenda est *lex i. cir.* Tum quia in iurisdictione voluntariâ potest quis plurium vices sustinere, dummodo exercitiũ vnus actũs non obstet exercitio alterius, ut constat ex *l. si consul. ff. de adopt.* Tum quia Parochus non debet esse deterioris conditionis, quàm Parochiani, cùm ergo isti præsentem habeant, à quo dispensationẽ acquirere possint, cur ipse absentem Superiorem quærat?

Ad 1. in contrarium patet ex dictis, id scilicet verum tantùm esse quoad actum iurisdictionis contentiosum, coactiuum, aut Sacramentalem. *Ad 2. negamus,* opus esse distinctione inter dispensantem & dispensatum in actu iurisdictionis voluntariæ. Beneficium non potest aliquis sibi ipsi conferre ex speciali iure Ecclesiastico citato ad vitandum perniciosi Prælati exemplũ, vt rectè Abbas ibi n. 5. *Ad 3. negamus* antecedens cum plerisque Doct. teste Layman *l. 1. Tr. 4. c. 22. num. 31.* Sensem allatæ legis suprâ dedimus *Ad 4. negamus* itidem sequelam, cùm huiusmodi Sacramentalis absolutio fiat per modum sententiæ,

tentia, quæ propriè non nisi in alium ferri potest; vnde iure diuino postulat distinctionem personalem inter absoluentem & absolutum.

XXXI. Drogo ex Diœcesi Tabracensi committit impium Sortilegium, quod confitens Parocho intelligit in hoc Episcopatu esse casum reseruatum, quam reseruationem planè ignorabat Drogo; remittitur ergo à Parocho ad aliquem habentem potestatem absoluendi à reseruatis. *Quæritur. Vtrum benè?*

Videtur bene dimisisse, cum ex hypothesi non habuerit potestatem absoluendi à reseruatis. Ita cum plerisque alijs Hurt. de Mendoz. in 2. 2. volum. 1. D. 84. sect. 1. §. 8. Tum quia reseruatio talis in Synodo non est facta pœnitentibus, sed Confessarijs. Tum quia eadem non fit in odium delicti, sed ob bonam Diœcesis gubernationem, quàm distinctionem tradens Palao Tr. 2. D. 1. pun. 17. n. 8. addit, ab illa quidem priore, non autem ab hac posteriore liberare ignorantiam. Tum quia reseruatio potest etiam fieri de peccatis præteritis. Ergo ignorantia nihil ad illam prodest.

Resp. Drogonem ob ignorantiam huius reseruationis probabiliter non incurrisse in eam, ideòque à Parocho absolui à peccato Sortilegij potuisse, & consequenter malè sine absolute dimissum fuisse. Ita Nauarr. in *Manuali* c. 27. n. 80. Graff de casibus reseruatis. l.